

10) постановленията на чл. чл. 612-й и слѣдующитѣ, до колкото се отнасятъ до общитѣ начала на просрочието на мѣнителницата, до обратното искание противъ джирантитѣ, до исковѣтъ на кредиторитѣ по мѣнителница, до недостатъчнитѣ подписи, до чуждото законодателство.

Чл. 638. Записитѣ на заповѣдь, които сж платими не на мѣстожителството на издателя, а другадѣ, трѣбва да бждѣтъ прѣдъявени за заплащане у означеното на мѣстото за плащане лице, а, ако такова не е означено, — у издателя, и то на опредѣленото за заплащане мѣсто. На това мѣсто трѣбва да бжде извършенъ и протестътъ за незаплащане.

Ако записътъ не е своеврѣменно протестиранъ на мѣстото за плащане, приносительтъ губи не само обратното си искание срѣщу джирантитѣ, но така сжщо и иска си по мѣнителница срѣщу издателя. Съ исключение на тоя случай приносительтъ, за да запази правото си срѣщу издателя, не е длъженъ нито да прѣдстави записа на падежа, нито да го протестира.

Чл. 639. Исковѣтъ по мѣнителница противъ издателя на записъ на заповѣдь се просрочватъ въ три години отъ падежа на записа.

Глава XII.

За чекътъ.

Чл. 640. Всѣкой, който има на расположението си една парична сума въ нѣкоя банкерска кѣща или у нѣкое друго лице, може да располага съ тая сума въ цѣлостъ или отъ части за лична своя полза или въ